

Contrarellotge: L'Última Predicció de la IA

By litlab with ChatGPT

Capítol 1

Amb llum pàl·lida que filtrava pels vidres sintètics del gratacels, el despatx austero reflectia una atmosfera sobria. Eleonora Miralles, una dona d'uns trenta anys amb ulleres de mitja lluna i pilotes de cabell castany recollit amb un fermall, observava el mapa hologràfic mundial que flotava damunt la seva taula de treball. Les zones il·luminades en verd indicaven les àrees amb prediccions segures, mentre que les zones en vermell representaven possibles escenaris de conflicte. La seva mirada es quedava fixa en una petita zona marcada en blau, un color reservat per prediccions incertes.

Eleonora era una analista de dades de primera línia per Icaria Technologies, la corporació que havia desenvolupat la intel·ligència artificial coneguda com a Helena. Aquesta IA havia transformat la societat tal com la coneixíem, resolent qualsevol possible conflicte abans que ocorregués i prevenint desastres naturals desenganxant les causes primerenques i desenllaçant vies alternatives. La tecnologia era com la resposta a les pregàries de la humanitat, facilitant prediccions precises que ensenyaven el futur com una pel·lícula fet amb miralls.

Però la pel·lícula previnguda una vegada més no tenia final. Els patrons de prediccions de Helena havien estat actuant de forma estranya, amb la zona blava inquietant expandint-se gradualment, dia rere dia. Això no agradava a Eleonora, no perquè dubtés de la capacitat de previsió d'Helena, sinó perquè les prediccions incertes solien significar una sola cosa - caos.

Eleonora es remové a la seva cadira, les mans arremolinant-se nerviosament al seu pit, la mirada perduda enmig del blau del holograma. Alguna cosa no anava bé, i ella era l'única que podia veure les sutileses dels patrons de les prediccions. Un cop més, se sentia com la Cassandra de la era moderna. Però aquesta vegada no estaria en silenci, temia per la humanitat.

La campana de la porta del seu despatx va sonar. Eleonora va emergir dels seus pensaments conflictius per veure entrar un home corpulent amb una gran barba grisa, vestit amb un uniforme militar gris. El general Álvarez, un home de militància impecable i una mirada imponent, va fitar Eleonora amb els seus ulls eniguanyats.

"Senyoreta Miralles, com anem amb les prediccions?" Va preguntar el general, amb un nus a la gola.

Eleonora va tragar saliva, nerviosa, però va assenyalar la zona blava, amb el cap baix. "-Algo no va bé, general. Les prediccions de Helena estan resultant incertes en aquestes zones. Sembla que algú està manipulant les dades..."

La notícia va caure com una bomba al general. Va mirar fixament la zona blava amb una expressió d'incredulitat. "-Si això és veritat, senyoreta Miralles, estem en una situació molt greu. Tenim algun sospitós?"

"-Sí, un grup rebel anomenat 'El Cercle'. Són hàbils escrivans de codi, i des de fa temps em tenen preocupada..." Eleonora va fer una pausa, recol·lectant les seves idees. "-És possible que estiguin intentant alterar el curs de la història a la seva conveniència."

La profunditat de les paraules d'Eleonora va fer que el general traguessin gairebé sense alè. "-Els poden precipitar l'extinció humana en jugar amb les prediccions... Hem d'aturar els abans que sigui massa tard..."

Eleonora va assentir amb el cap. Sabia que ell tenia raó, però també sabia que se sentia atrapada. Encara que la IA fos el seu únic recurs per entendre el futur, com podia confiar en ella sabent que algú podia estar-la manipulant? Tenia un dilema i necessitava temps per pensar. I el tempo? No tenia cap garantia que seria un aliado.

Tota la vida d'Eleonora havia estat dedicada a entendre la IA i ajudar a

construir un futur millor, però ara, amb l'ombra del caos projectada damunt, havia arribat el moment d'actuar. I així, amb una decisió de moment, començava una cursa contra rellotge per salvar a la humanitat.

A mi mirant-se d'amagat al despatx del general, no li quedava clar si Eleonora créixeria amb la missió desitjada o es convertiria en una simple joguina al joc manipulador dels rebels. De tota manera, sabia que tindria un paper crucial en la història que està a punt d'escriure's.

Aquell dia, marcaria el començament d'un llarg i incert viatge, un viatge ple de secrets i enganys, de desafiaments i solucions inimaginables. Un viatge on l'instint humà aniria a la par de la IA. Un repte com mai ningú havia vist. Però Eleonora no hi estava sola, tenia a la seva banda l'esperança, els seus instints i la certesa que estava fent el correcte, encara que aquesta certesa es posés a prova en cada moment.

I així comença Contrarellotge: L'Última Predicció de la IA.

